

Sentencja

Artykuł 42 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) powinien być interpretowany w ten sposób, że gdy obszar leśny kwalifikujący się do uzyskania wsparcia z „Natury 2000” należy w części do państwa, a w części do osoby prywatnej, w celu obliczenia kwoty wsparcia, jaka ma zostać wypłacona osobie prywatnej, trzeba uwzględnić stosunek między powierzchnią tego obszaru należącego do państwa a powierzchnią obszaru należącego do tej osoby prywatnej.

(¹) Dz.U. C 296 z 16.8.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 30 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Velikoj Gorici – Chorwacja) – VG Čistoća d.o.o./Đuro Vladika, Ljubica Vladika

(Sprawa C-335/16) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Odpady — Dyrektywa 2008/98/WE — Odzyskanie kosztów gospodarowania odpadami — Zasada zanieczyszczający płaci — Pojęcie posiadaczy odpadów — Cena żądana za gospodarowanie odpadami — Opłata specjalna przeznaczona na finansowanie inwestycji kapitałowych)

(2017/C 161/06)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Općinski sud u Velikoj Gorici

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VG Čistoća d.o.o.

Strona pozwana: Đuro Vladika, Ljubica Vladika

Sentencja

Artykuł 14 i art. 15 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że na obecnym etapie rozwoju prawa Unii przepisy te nie stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak uregulowanie będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, które w celu finansowania usługi gospodarowania odpadami miejskimi i ich unieszkodliwiania przewiduje cenę obliczaną na podstawie szacunkowej objętości odpadów wygenerowanej przez użytkowników tej usługi, a nie na podstawie ilości odpadów rzeczywiście wytworzonych i przekazanych przez nich do punktu zbioru, jak również uiszczenie przez użytkowników, występujących jako posiadacze odpadów, opłaty dodatkowej, z której przychód jest przeznaczony na finansowanie inwestycji kapitałowych niezbędnych do przetwarzania odpadów, w tym ich recyklingu. Do sądu odsyłającego należy jednak sprawdzenie, na podstawie okoliczności faktycznych i prawnych, które zostały mu przedstawione, czy nie prowadzi to do obciążenia niektórych „posiadaczy” kosztami ewidentnie nieproporcjonalnymi do objętości lub rodzaju odpadów, które mogą oni wytworzyć. W tym celu sąd krajowy będzie mógł w szczególności uwzględnić kryteria związane z rodzajem nieruchomości zajmowanych przez użytkowników, z powierzchnią tych nieruchomości oraz ich przeznaczeniem, ze zdolnością „posiadaczy” do wytwarzania odpadów, z objętością pojemników udostępnionych użytkownikom, jak również z częstotliwością zbiórki w zakresie, w jakim parametry te mogą wpływać bezpośrednio na kwotę kosztów gospodarowania odpadami.

(¹) Dz.U. C 296 z 16.8.2016.